

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين إله خير ناصر و معين الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و علي و آلهما الطيبين الطاهرين و لعنة الله على أعدائهم أجمعين أبد الأبدین

سؤال: در هنگام حج یا عمره یا اوقات دیگر، حضور در جماعت عمریان چه صورتی دارد؟ آیا مجزی می باشد؟ شخص مؤمن برای حفظ وحدت یا از روی تقیه، اگر ناچار به انجام نماز در اماکن متعلق به این فرقه شود؛ در صورتی که بر چیزهایی که سجده بر آنها صحیح نیست، سجده کند، آیا نمازش صحیح خواهد بود؟

جواب: اقتدای به ناصیین و مخالفین مذهب حق در شرایط تقیه قطعیه مانعی ندارد، و در آن صورت اگر بتواند ضمن همراهی به جماعت، نیت فرادی نموده و نماز خود را همراه ایشان بجای آورد؛ که چنین کند، و الا در صورت ایجاب تقیه به اتیان جماعت حقیقیه با ایشان، مانعی نداشته و نماز وی صحیح و نیاز به اعاده ندارد، و شرکت نکردن در جماعات ایشان (با وجود مساجد متعدده بلکه مساجد مخصوص مذهب حق حتی در بلاد مخالفین) همیشه خلاف تقیه نمی باشد، و با اینکه مخالفین عدالت را در امام جماعت شرط نمی دانند و حتی اقتداء به ظالم و متجاهر به فسق و منکرات را جایز می دانند، ولی با این حال نوعاً اجتناب از شرکت در جماعات مذهب حق می نمایند، حتی در بلاد خاصه مذهب حق و در مساجد ایشان با وجود جماعت و در هنگام آن، نماز را فرادی می خوانند، و بلکه در شهرهای خاصه اهل حق با وجود صدها مسجد رسماً پیگیری تأسیس مسجد خاص مخالفین را می نمایند، و این عمل عدم شرکت در جماعت غیر مذهب خود را خلاف وحدت مسلمین نمی دانند؛ لذا اگر به شیوه خود ایشان با آنها رفتار شود؛ منافی با امر وحدت نمی باشد، و پر واضح است که: امر وحدت مسلمین (از اهم امور و مصالح مسلمین بوده و رعایت آن لازم می باشد) ولی مورد آن: دفاع از اسلام و مسلمین و مرزهای بلاد اسلامی، و حفظ و اصلاح و رشد و تقویت جامعه و نظام اسلامی می باشد، و نباید با مسائل اعتقادی و عبادی خلط شود، کما اینکه در باب صوم و در وقت عدم تبوت هلال بر اساس مذهب حق، هیچ کس بخاطر حفظ وحدت مسلمین افطار نمی نماید، و یا اینکه برای حفظ وحدت مسلمین؛ شهادت به ولایت (حتی با قول عدم جزئیت آن) در اذان ترک نمی شود، و یا در باب حج به خاطر حفظ وحدت مسلمین ترک عمره و حج تمتع و یا طواف نساء نمی گردد، و اگر در موارد خاص تقیه قطعیه؛ شرکت در جماعت ایشان توسط معصومین علیهم السلام مجاز دانسته شده؛ این حکم محدود به شرایط تقیه حتمیه و موارد قطعیه آن است، نه اینکه مسئله نماز جماعت و صحت آن از امور یسیره و مورد مسامحه باشد، البته بدیهی است انجام تکالیف و وظائف نباید به نحوی باشد که موجب وهن مذهب و اعتراض دشمنان بر اهل مذهب حق بشود؛ کما اینکه شخص

حاضر در وقت جماعت مخالفین؛ نباید محل را ترک نماید و موجب وهن مذهب حق و مؤمنین بشود، ضمن اینکه تارکِ وظیفه خود نیز نباید باشد؛ که متلامی تواند همراه ایشان (صورتاً) به تیت فرادی نافله یا نماز قضای خود را بجای آورده؛ و پس از نماز ایشان یا قبل از آن، و در وقت مشغول بودن آنها به انجام نافله؛ وی فریضة خود را فرادی بجای آورد، و یا اینکه همراه فریضة ایشان فریضة خود را به تیت فرادی، ولی با همراهی جماعتشان بجای آورد، این برای مواردی که ناچار از حضور در وقت نماز در محیط جماعت ایشان است، ولی در موارد دیگر با تنظیم برنامه ادای نماز فریضة خود در محیط مؤمنین و جماعت ایشان، بدون تظاهر و تجاهر به خلاف، عمل به وظیفه می نماید، کما اینکه در وقت حضور در جماعت ایشان (اضطراراً)؛ با انتخاب محل نماز خود در قسمتهای سنگفرش، یا استفاده از سجاده حصیر چوبی یا منسوج از پنبه یا کتان یا کف و سایر الیاف گیاهی و منسوجات از آن؛ رعایت تکلیف خود در باب موضع سجود را نیز می نماید، و در صورت اضطرار و عدم وجود آن (موضع سجود صحیح) یا عدم امکان استفاده از آن، عدم مراعات این جهت مانعی نداشته و نمازش صحیح

است. [شماره ثبت: (۲۴۰) منبع: المسائل الحائرّة]